

LAIVAS

No. 21. Metai XIII

Gegužes-May 20, 1933

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

V. SEKMADIENIS PO VELYKŲ.

E v a n g e l i j a .

AP. DARB. I, 1—11

Pirmoje knygoje, o Teofiliau, aš kalbėjau apie visa, ką Jėzus darė ir mokino nuo pat pradžios iki tai dienai, kurioje, davęs per šventąją Dvasią savo išrinktiesiems apaštalams įsakymų, jis buvo paimtas į dangų. Jiems taip pat po savo kančios jis pasirodė gyvas tuliariopais būdais, nes per keturias dešimtis dienų davėsi jiems matyti ir kalbėjo apie Dievo karalystę.

Valgydamas su jais, jis jiems liepė neišeiti iš Jeruzalės ir laukti Tėvo pažadėjimo. Apie jį (sakė jis) jūs girdėjote iš mano burnos; nes Jonas krikštijo tik vandeniui, jūs gi, nedaugeliui dienų pralinkus, būsite pakrikštyti šventąja Dvasia. Taigi, jie buvo susiėję ir klausė jį sakydami: Viešpatie, ar šiuo laiku tu sugrąžinsi karalystę Izraeliui? Jis jiems atsakė: Ne jūsų dalykas žinoti laikus ar valandas, kurias Dievas nustatė savo valdžia; bet, kaip tik šventoji Dvasia ant jūsų ateis, jūs gausite galios ir būsite man liudytojai Jeruzalėje, visoje Jūdėjoje, Samarijoje ir iki žemės pakraščių. Tai pasakęs jiems ėmė eiti, jis buvo pakeltas. Debesys paėmė jį iš po akių. Kuomet jie, akių nenuleisdami, žiūrėjo į dangų, jam įeinant, štai du vyru baltas rūbais atsis-

L e k c i j a .

JONO 16, 23—30

ANUO metu Jėzus tarė savo mokytiniam: Ištikrųjų, ištikrųjų, sakau jums: ko tik prašysite Tėvą mano vardu, jis laikraštis, tai visuomet gauna atsakymą, jums duos. Iki šiolei jūs nieko neprašėte mano vardu. Prašykite ir gausite, kad jūsų džiaugsmas būtų pilnas.

Tai aš jums kalbėjau prilyginimais. Ateina valanda, kuomet jau nebe prilyginimais jums kalbėsiu, bet aiškiai sakysiu jums apie Tėvą. Tą dieną jūs prašysite mano vardu; aš nesakau jums, kad aš prašysiu už jus Tėvą, nes pats Tėvas myli jus, dėlto kad jūs mane mylėjote ir tikėjote, jog aš nuo Tėvo išėjau. Aš išėjau nuo Tėvo ir atėjau į pasaulį; vėl palieku pasaulį ir einu pas Tėvą. Jo mokytiniai jam tarė: Štai dabar aiškiai kalbi ir nebesakai jokio prilyginimo. Mes žinome, kad tu visa žinai ir tau nereikia, kad kas tavę klausytų; todėl mes tikime, kad tu esi nuo Dievo išėjęs.

tojo prie jų. Juodu tarė: Vyrai, Galiliejiečiai, ko jūs stovite, žiūrėdami į dangų? Tas Jėzus, kurs paimtas nuo jūsų į dangų, taip pat ateis, kaip matėte jį einantį į dangų.

MARIJA TAIKOS KARALIENĒ

Dēl begalinio žmonių ištvirkimo DIEVAS buvo užleidęs visuotinąjį tvaną, kur-
sai išžūdė anuometinius žmones, išskyrus tik Nojaus šeimą. Šitam patriarkui DIEVAS pažadėjo šitokia visuotinė bausme nekados nebebausti žmonijos ir, savo pasižadėjimui, Jis buvo paskyręs jai kaip ženklą "Laumės juostą" (vaivorykštę), kuri, saulės spinduliams palietus per lietų, pašviečia be galo meilėmis septyniomis didžiosiomis spalvomis.

Galima buvo matyti, jog po taip baisios bausmės žmonija daugiau nebensidėsianti DIEVUI; tačiau, neilgai trukus, žmonės ir vėl pradėjo braidžioti po stabmeldijos pelkes ir dar taip plačiai, kad ištikima DIEVUI buvo likusi tik tai nedidelė žydų tautelė, kuriai buvo pavesta tyrai išlaikyti DIEVO mokslas.

Gailestingasis Viešpats ir vėl pasi-
gailėjo žmonijos. Jis nutarė išgelbėti ją iš piktosios dvasios vergijos ir šiuo tikslu padarė antrąją iškilmingą sutartį (sandarą), pagal kurią tapusiojo žmogumi DIEVO Sūnaus saldžiausioji Širdis turėjo tapti "mūsų ramybė ir sutaukinimas!"

Tačiau, kad žmonės nuolatos laikytų savo akyse ir nekados nepamirštų šitos ramybės ir taikos sutarties, tai DIEVAS ant įsteigtosios Bažnyčios padangės ištiesė antrąją vaivorykštę, būtent: DIEVO Motiną, Švenčiausiąją Mariją, kuri mums be paliovos primena, jog Dievas negeidžia atsižadėti mūsų ir trokšta, kad mes pasiluiosuotumėme nuo nuodėmių ir mirties. "Pažvelgk į vaivorykštę ir laimink tą, kursai ją padarė; ji labai graži savo spindėjime. Ji apjuosia dangų savo garbės lanku. Aukščiausiojo ranka ją ištiesė." (Ekkli. XLIII. 12. 13).

Šita vaivorykštė spindi gražiausiomis tobulybės varšomis, kaip tai jau re-

gėjome, apmąstydami Švenčiausios DIEVO Mėtinės dorybes ir gyvenimą, ir savo spindėjimu nuramina žmogaus širdį, rodydama aukštybės žibančiąją DIEVĄ—Saulę, kuri sutaikina ir atgaivina visus išsėnančius iš tamsybių ir pasiduodančius šitos Saulės spindulių veikimui.

Pilnai susitaikinti su Aukščiausioju mums kliudo trys ypatingos kliūtys, būtent: vergavimas piktajai dvasiai, kilęs iš pirmųjų tėvų nuodėmės, kurias dėlei mes esame palinkę pasiduoti didžiausiojo mūsų priešui; mūsų pačių papildytos nuodėmės, kurių dėlei biauėjasi mums DIEVAS ir, pagaliau, tas, kad nuodėmės dėlei tampa mums užkelti dangaus karalystės vartai.

Štai, Švenčiausioji Marija yra iš tikrųjų ana nugalėtoja moteriškė, kuri pašalina visas minėtasias kliūtis, stovinčias ant mūsų susiderinimo ir susitaikinimo su DIEVU kelio. Gi visų pirmą, Ji buvo pradėta be nuodėmės ir šiuo būdu nė vienai valandėlei nebuvo patekusi piktosios dvasios valdžion ir šiuo būdu pradėjo naują laisvės laikotarpį (era), gimusiojo iš Jos Sūnaus padarą. Ji pagimdė JĖZŪ, Nugalėtoją piktosios dvasios ir Išganytoją pasaulio, atkėlusiojo mums amžinosios laimės vartus. Šiuo būdu mes galime tikrai pavadinti Ją anuo šviečiančiu iš dangaus aukštybių ženklu, linksmai skelbiančiu mums, jog žmonija atgavo prietelystę su DIEVU, kadangi "jei tebebūdami neprieteliais, buvome sutaikinti su DIEVU jo Sūnaus mirtimi, daug labiau jau sutaikinti būsime išgelbėti jo gyvenimu. Negana to, mes dar giriamės DIEVU per Mūsų Viešpatį JĖZŪ KRISTŪ, per kurį dabar gavome sutaukinimą. (Rom. V. 10—11). "Taigi, broliai, turėdami pasitikėjimo įeiti KRISTAUS krauju į šventyklą nauju ir gyvu keliu, kurį

jis prirengė mums per užkabą, tai yra per savo kūną, ir turėdami didį kunigą DIEVO namams, artinkimės tikra širdimi, pilnu tikėjimu, apsišlakstę nuo piktos sąžinės ir apsiplovę kūną tyrų vandėimi... ” (Žyd. X. 19—22).

Taigi Švenčiausioji Marija yra mums tikriausias laidas, jog mums yra atviras kelias tikrai susitaikinti ir susiderinti su DIEVU ir galimybė pasiekti amžinosios laimės vietą.

Negana dar šito. Gi kas nesupranta, jog laimę sudaro ne kas kita, kaip tik vidujinė sutartinė sieloje, taika su DIEVU, taikingas susigyvenimas su savo artimu, kaimynais, svetimtaučiais?! Antra vertus, kas neatjaučia, jog didžiausias neramumas apima tą žmogų, kursai nustoja vidujinės ramybės, nesusitaiko su DIEVU, kerštuoja su savo artimiausiais, kaimynais ir svetimtaučiais?!

Gi ir JĖZUS atėjo šin pasaulin ne kuriuo kitu tikslu, kaip tik įdaiginti ramybę ir taiką žmogaus sieloje, sutaikinti žmones su DIEVU, visus žmones surišti kiečiausiais artimybės, brolybės ryšiais. “Ramybę dūodų jums, ramybę palieku jums!” sako Viešpats Išganytojas (Jon. XIV. 27). “Tai aš jums kalbėjau, kad turėtumėte manyje ramybės” (Jon. XVI. 33). “Palaimintieji taikieji, nes juos vadins DIEVO vaikais!” (Mat. V. 9).

Štai, be JĖZAUS didžiausioji taikintoja ir suderintoja ir yra mūsų dangiškoji Motina! Gi kiekviena pasaulio motina rūpinasi palaikyti šeimoje taiką ir ramybę tarp šeimos narių: matydama katrą vaiką liūstant, ji stengiasi sužinoti priežastį ir sužinojusi nuramina; matydama, jog vaikai prasižengia tėvui, ji rūpiasi juos kuo veikiausiai sutaikinti su juomi, verčia vaikus atsiprašyti; kai vaikai tarpusave pradeda kivirčintis, tai ji deda didžiausiųjų pastangų juos sutaikinti.

Jei tad paprastoji motina taip elgiasi savo šeimoje, tai jau ką ir besakyti apie tą, kaip šita mūsų dangiškoji Motina rūpinasi sutrarkyti žmogaus sielos gyvenimą ir visus žmones sujungti vienon sutartingon šeimon, mylinčion DIEVĄ virš visa, o vienas kitą, kaip, kad pats save?!

Ji ne tiktai savo pavyzdžiu mus moki, kaip gyventi taikoje su DIEVU, kaip išlaikyti vidujinę sielos sutartinę, bet ir pradėdant klysti ir paklydus, visomis savo išgalėmis stengiasi išmelsti iš Aukščiausiojo reikalingų malonių.

Ypač tikruosius savo pasekėjus Ji glaudžia kruvon taip, kad tikrai Ją garbinančiuose išnyksta visi luomų, poaukščių, kalbų ir tautų skirtumai. Ypač šitokiems Ji išgauna iš DIEVO malonių nugalėti savo piktus palinkimus ir visus jausmus pavesti DIEVO nustatytai tvarkai.

Karui ištikus, Ji atranda tam tikrų žmonių, kurie regimu būdu padeda Jai sutaikinti kariaujančius, numalšinti įniršimą, nurodyti taikingo sugyvenimo būdą!

Bažnyčia senai šitą žino ir savo gyvenime yra patyrusi. Šio dėlei ji ir ragina mus visus melstis į dangiškąją Motiną, kaipo “Taikos Karalienę” kuri savo užtarymu ir pagalba nesiliauna veikusi.

Ji tai padėjo šv. Domininkui numalšinti albigensų įniršimus, Ji padėjo atsipirti turkų užpludžiui, Ji pagaliau, ne kas kitas, padėjo baigti ir paskutinį pasaulinį karą. Deja! ne visi šitą supranta, arba geriau sakant, nenori suprasti, ko dėlei žmonių milijonai žūsta ir skursta!

Kas myli “Taikos Karalienę,” tas ir pats turi savyje ramybę, ir kitus veda prie jos ir, pagaliau, po žemės vargų atsilsės amžinoje ramybėje! “Palaimintieji taikieji!” — *Kun. A. Bubby, M.I.C.*

NOVENA Į ŠVENTĄ ANTANĄ

Novena į šv. Antaną yra šv. Tėvo Klemento XIII užgirta ir atlaidais apdovanojama (kovo 28 d. 1763 m.). Kas laiko šią noveną, gali įgyti visuotinus atlaidus, tik tai privalo išpildyti sekančias sąlygas:

1. Per devynias dienas aplankyti bažnyčią ir pasimelsti prie šv. Antano;
2. Prieiti tomis dienomis išpažinties ir priimti šv. Komuniją;
3. Rūpintis sekti šv. Antano žymiasias dorybes, ypatingai jojo nusizemimą ir skaistybę;
4. Jeigu išgali, duoti nors mažą išmaldą pavargėliams.

NOVENOS KASDIENINĖ MALDA

Šventasis Antanai, saugi kenčiančiųjų ir vargstančiųjų priebėga, kuris stebuklingu būdu nurodei visiems, ieškantiems tavo užtarymo, eiti prie tavo altoriaus, ir užtikrinti, kad kiekvienas lankytojas, dievobaimingai . Tave besimeldžias, pajus tavo galingą užtarymą; aš vargdienis nusidėjėlis, tavo paraginimu sustiprintas, ateinu pas Tave, galingasis šventas Antanai, tvirta viltimi, šaukiuosi tavo pagalbos, tavo patarimo ir tavo palaimos.

Išmelsk man, meldžiu Tavęs, šios malonės (pažymėk savo prašymą). Bet jeigu tai būtų priešinga švenčiausiai Dievo valiai ir mano nemirtingos sielos išganymui, išmelsk man kitų Dievo malonių, būtinau mano sielos išganymui reikalingų. Per Kristų mūsų Viešpatį. Amen.

Šventasis Antanai, melski už mus.

Kad būtume verti Kristaus žadėjimų.
Tėve Mūsų. Sveika Marija. Garbė Dievui Tėvui.

PIRMA DIENA

Šventojo Antano — Dievo Baimė

„Bijok Dievo ir laikykis jo paliepimų, nes tai visas žmogus.“ (Pamoksl. 12, 13).

Šventas Antanas nuolatos turėjo kūdikišką baimę prie Dievo. Jisai visuomet apie Dievą kalbėdavo karštais žodžiais ir be galo sąžiningai pildė jojo įsakymus. Šventasis nieko taip nebijojo, kaip nuodėmės.

Vieną kartą, kuomet jisai meldėsi bažnyčioje Lisbonoje jam asmeniškai pasirodė piktoji dvasia, norėdama jojo gundyti. Šventas Antanas pašalino piktąją dvasią kryžiaus ženklų, savo nykščiu ant marmuro grindų šventovėje padarytu, kuris galima dar ir šiandie matyti. Jisai dėjo daug pastangų, kad pašalintų nuodėmę ir savo artimuose. Taip jisai stebuklingai nakties metu apsireikšdavo daugeliui nusidėjėlių, ragindamas juos, kad pakiltų iš savo slaptų nuodėmių, ir palenkdamas juos, kad atliktų gerą išpažintį.

Mąstymas: Ar aš visuomet gyvenu Dievo baimėje, rūpindamasis vengti nuodėmės savo visomis pajėgomis? Deja! Kiek kartų aš prasikaltau Viešpaties Dievo akivaizdoje! Gailestingasis Dieve, tavo malonės padedamas, aš tvirtai pasižadau sekti man teikiamu šv. Antano pavyzdžiu: šventai bijoti Dievo ir vengti nuodėmės.

M A L D A

Šventasai Antanai, kuris nuo savo jaunatvės gyvenai baimėje Dievo, niekad nepareikšdamas Jam nei mažiausio neištikimumo net mažiausiuose daiktuose, išmelsk man iš teisingojo Dievo, Kurį aš tiek kartų esu užrūstinęs, malonės nuo šio laiko uoliai pildyti Jojo įsakymus ir niekuomet nenusidėti.

Malonėk prisiminti ir tą mano reikalą, kuris pažadino mane pradėti šią noveną tavo garbei, jeigu tai nesipriešina švenčiausiajai Dievo valiai ir nekenkia mano sielos išganymui.

Norėdamas pareikšti savo geriausios

valios, pasižadų, su tavo pagalba, šią visą savaitę vengti nuodėmės ir, tokiu būdu, nerūstinti mūsų brangiausiojo Viešpaties ir Išganytojo, Kuris su Tėvu ir Šventąja Dvasia gyvena ir viešpatauja, vienas Dievas, per amžius. Amen.

Šventasis Antanai, kurį Kūdikėlis Jėzus taip gerbė ir mylėjo, išklausk mano prašymo.

ANTRA DIENA

Šventojo Antano Dievo Meilė

„Niekas neturi didesnės meilės, kaip tą, kad kas guldo savo gyvybę už savo prietelius.“ (Jon. 15, 13).

Šv. Antanas troško mirti kankiniu už Kristų. Kad pasiektų šio tikslo, jisai prašė savo dvasinės vyresnybės ir gavo jų sutikimą vykti į Maroko šalį, kame tuo laiku už Kristų buvo nukankinti penki vienuoliai pranciškonai. Bet Dievo Apveizda kitaip surėdė: jam buvo Aukščiausiojo skirtas mokytojo ir pamokslininko apaštalavimo darbas.

Jeigu jam nebuvo lemta atiduoti Jėzui gyvybę už gyvybę, tai jisai galėjo bent atiduoti meilę už meilę. Nepaisydamas nuovargio nei poilsio, jisai darbavosi sielų išganymui, gražindamas prie Dievo nuskaitomas minias nusidėjėlių ir netikėlių ir uždegdamas tūkstančius širdžių Dievo meile.

Mąstymas: Kaip atšalusi yra mano meilė prie Dievo! Šventas Antanas visa paaukojo Dievui, aš gi — kaip mažai. Šv. Antanas troško atiduoti Jėzui savo gyvybę, aš gi kartais nenorėjau vengti net progos į nuodėmę vedančios.

MALDA

Brangusis Šventas Antanai, pilnas gilių meilės, aš gerai suprantu ko tavo ryškusis pavyzdys iš manęs reikalauja: mylėti Dievą visa savo širdimi, visomis savo jėgomis. Vai, kad aš galėčiau sekti šią pamokymą ir pasiimti tikrąjį Dievo

meile. Išmelsk man šios malonės — visuomet turėti savo širdyje tą Dievo meilę ir ją reikšti savo darbuose.

Malonėk prisiminti ir tą mano reikalą, kuris pažadino mane pradėti šią novėną tavo garbei, jeigu tai nesipriešina švenčiausiai Dievo valiai ir nekenkia mano sielos išganymui.

Norėdamas pareikšti savo geriausios valios, pasižadų, su tavo pagalba, šią visą savaitę kasdien sužadinti savo širdyse Dievo meilės jausmus ir stropiai vengti visokios progos, vedančios į nuodėmę, ir tokiu būdu įtikti Švenčiausiai mūsų Viešpaties ir Išganytojo Širdžiai, Kuris su Tėvu ir Šventąja Dvasia gyvena ir viešpatauja, vienas Dievas, per amžius. Amen.

Šventasis Antanai, kurį Kūdikėlis Jėzus taip gerbė ir mylėjo, išklausk mano prašymo.

TREČIA DIENA

Šventojo Antano Pasitikėjimas Dievu

„Nes kas pasiliko ištikimas jo įstatymams ir buvo apleistas? Arba kas šaukėsi į jį, ir buvo jo paniekintas?“ (Ekl. 2, 12).

Šv. Antanas niekad nepasitikėjo savo paties jėgomis, bet visiškai pasitikėdavo Viešpaties galybe. Jisai prašydavo didžiausių malonių su pilniausiu pasitikėjimu, kad bus išklaulytas.

Kartą jam buvo apreikšta, kad jojo tėvas buvo įtariamasis žmogžudystėje. Jisai tuojuo išvyko į Lisboną, kad įrodytų savo tėvo nekaltumą. Tvirčiausiu pasitikėjimu Dievo begaliniu gerumu, jisai prisartinio prie nužudytojo žmogaus kapo ir pareikalavo iš jo liudymo. Nužudytasis pakilo ir iškilmingai paliudijo, kad šv. Antano tėvas yra nekaltas.

Kitą kartą, tuo pačiu pasitikėjimu, jisai privertė mulą prikaupti prieš Švenčiausiąjį Sakramentą, kad įrodytų tikrąjį Viešpaties Dievo buvimą Švenčiausiam

Sakramente. Vienu žodžiu, visi jojo padarytieji stebūklai reiškia jo giliausią Dievu pasitikėjimą.

MĄSTYMAS: Kaip menkas yra mano pasitikėjimas Dievu, palyginus su tuo, kurį turėjo šventasis Antanas. Kaip greitai aš nusimenu maldose, jeigu mano prašymas neskubiai išklaustas. Galimas daiktas, kad mano maldos neišklausomos dėl stokos šio pasitikėjimo Viešpačiu Dievu.

MALDA

Garbingasis Šventas Antanai, kurio pasitikėjimas Dievu buvo atlygintas tokiomis gausiais stebūklais, išmelsk man malonės tvirčiausio užtikrinimo, kad Dievas savo galeistingumu neatsakys savo pagalbos mano reikaluose.

Malonėk prisiminti taipogi ir tą mano reikalą, kuris pažadino mane pradėti šią noveną tavo garbei, jeigu tai nesi-priešina švenčiausiai Dievo valiai ir nenkenkia mano sielos išganymui.

Norėdamas pareikšti savo geriausios valios, pasižadu, su tavo pagalba, šią visą savaitę dažnai apmąstyti Dievo galeistingumą ir gerumą man, vargdieniui nusidėjėliui, ir tokiu būdu būti pripildytu giliausiu pasitikėjimu mūsų Viešpaties ir Išganytojo, Kuris su Tėvu ir Šventąja Dvasia gyvena ir viešpatauja, vienas Dievas, per amžius. Amen.

Šventasis Antanai, kurį Kūdikėlis Jėzus gerbė ir mylėjo, išklausk mano prašymo.

Neimk Dievo Vardo Dovanai

Brangus yra Jėzaus vardas. Dievas išaukštino jį ir dovanavo jam vardą, viršesnį už visus vardus, kad Jėzaus vardu prikauptų visoks kelias danguje, žemėje ir po žeme, ir kad kiekvienas liežuvis išpažintų, jog Viešpats Jėzus Kristus yra Dievo Tėvo garbei. (Pilyp. 2, 9-11).

Kaip liudna girdėti Jėzaus vardą vietoje priežodžio vartojant. Jeigu išgirstume mūsų tėvų vardus priežodžiu verčiant, mes tikrai įsižeistume ir tokiam prieštarautume, o kuomet mūsų Aukščiausiojo Viešpaties, Jėzaus, Marijos, arba kiti brangiausi vardai priežodžiu verčiami, tai mes nebedrįstame prieštarauti ir tikrąją pastabą padaryti.

Turėjau savo artymą pažystamą, įpratusį įvairius juokus su Jėzaus ir Marijos vardais maišyti ir kitus linksminti, bet kokia nelaimė tą namo pažįstamą, mirčiai užklupus, ištiko: nebeteko žado, nebegalėjo Jėzaus, Marijos ir Juozapo vardų ištartti ir taip be kalbos liudnai baigė savo gyvenimą.

Nors menką atlyginimą norėdama padaryti už netikslų vartojimą šventų vardų kasdieną "Sveika Marija" kalbu ir "Laivo" skaitytojų prašau Dievo galeistingumo maldauti įpratusiems ištartti šventus vardus be tinkamos pagarbos. Teatmename visi "Dievo Vardo dovanai netark!"

"Laivo" Skaitytoja.

Malda už nusidėjėlus

Marija, šviesos Karaliene, apšviesk nusidėjėlius ir vesk juos pas Savo Dieviškojo Sūnaus Širdį. (300 d. geg. 28 d. 1925 m. "Atl. Šalt. 236 p.).

VAIKŲ MALDELĖ.

—Vardan Dievo Tėvo ir Sūnaus ir Dvasios Poterėlių kalba Lietuvos vaikučiai;
Karštos jų maldelės ir sielutės drąsios...
Dievas maloningas, duos ko nor mažučiai:
— O dangaus Tėveli, laimink mus kaimelį,
Tėvas ir mamytė te sveiki gyvena;
Laimink mūsų kraštą, visą tautą seną:
Kad Lietuva mumis džiaugtis begalėtų,
Kad laukai Tėvynės amžinai derėtų!

Malonūs Praeities Atsiminimai

(Skiriu savo Vadovo a. a. Tėvo Felikso
Kudirkos atminčiai).

Kun. A. Petrauskas, M. I. C.

Iškilmingi pietūs.

Šią visiems keleiviams nepaprastą dieną ir laivo vyriausybė norėjo kuo galėdama pažymėti, Iškėlė tad iškilmingus— atsisveikinimo pietus. Stalai visi apdengti naujomis baltutėmis staltiesėmis. Didžiulė kaugė prikrauta kiekvienam valgytojui lėkščių su visu laužu aplink jas įvairių valgymo įrankių: šakių, šakelių, peilių — didesnių ir mažesnių, tiesių ir kreivų.... Ant viršutinės lėkštelės padėtas valgių sąrašas, atspaustas ant labai gražios popieros su "Bremeno," bestovinėio New York'o uoste, atvaizdu. Šalia lėkščių kaip aną vakarą stovi įvairių žaislelių. Vaikams, o net ir suaugusiems, tikra patieka. Visose valgytose kambario tik pykši pištalietai b i r b a birbynės, juokai, linksmybės — net ausis spengia. Po pietų, geriau sakant: po vakarienės, bus šokiai, be kurių Ievos dukterims būtų pasilinksminimas, kaip barščiai be ūždaro. Žinoma, į šokius eis visi pasipuošę tais popieriniais papuošalais.

Norėjau išsiaiškinti šį nepaprastą mums lietuviams įprotį, kuris, sako, visuose laivuose ir didelių miestų restoranuose esąs labai plačiai vartojamas. Niekas tačiau neįstegnė duoti man platesnių paaiškinimų. Toks įprotis ir tiek!

Mudu su T. Kudirka buvome taip pat pakeltoje nuotaikoje, tik, žinoma, kepuraitėmis nei kitokiais papuošalais nesipuošėme, bet pasigerėjome kitų linksmumu. Kartu su mumis sėdįs prie vieno stalo baltagalvis senelis vokietis su savo tokio pat amžiaus senele nepaniekino šių nikniekių. Senis užsimovė ant galvos raudoną

kepuraite, kuri vos užteko jam ant viršugalvio, o senelė vėl koki kitą papuošalą prisiseigė ir abu linksmučiai, ypač išsistūtinę po bonką alaus ir po vieną kitą stiklelį vyno, po vakarienės nutraukė į bendrą šokių salę.

Kai kurie iš publikos tuos niekniekius susideda į savo valizėles, kad galėtų parvežti juos lauktuvių saviesiems namo.

Paskutinė diena Atlanto vandenynė.

Laikrodžius ligšiol sulyg artinimusi prie Amerikos krantų kasdien stumdavo po 1 val. atgal. Vadinasi, po vieną valandą vėliau. Paskutinę gi naktį (gal taip man nusigirdo) reikšią atstumti 1 val. 30 minučių. Taigi pagal įsakymą iš vakaro atsisukau savo laikrodėlį kiek liepta ir anksti rytą, kad buvau užsikėlęs gana anksti, tačiau nesiskubinau eiti į koplyčią, manydamas, juk vistiek nieko nerasiu. tuo tarpu mano apsirakta. Koplyčios laikrodis atstumtas buvo vos 40 min. T. Kudirka auėjo reikiamu laiku, atsilaukė šv. Mišias, o aš laukiu. Būčiau šiandie likęs be šv. Mišių, jei būtų neatėjęs T. Kudirka manęs pažadinti. Šiandie kaip paskutinėje dienoje leidžiama laikyti šv. Mišias tik ligi 6 val. Vėliau jau visi užimti daiktų kraustymu bei visokiais kitokiais reikalais, tai nebūtų nei kam patarnauti, nei kam klausyti. Taigi šiandie tik mudviem su T. Kuirka buvo galima eiti su šv. Mišiomis. Vos suskubau.

Atlaikęs šv. Mišias, atsisveikinau su mandagiu ir maldingu vokietuku, kuris kasdien nepatingėdavo keltis 5 val. ryte ir mudviem patarnauti. Žinoma, ir pasis-

tengiau pagal savo išgalės jam atlyginti materialiskai. Pasak T. Kudirkos, vertas jis buvo gero atlyginimo ir už jo mandagų patarnavimą ir už jo maldingumą.

Buvo dar apytamse, kai mudu susikalbėję savo maldas išėjova į laivo viršų pasižiūrėti į okeaną. Kaip tik tuo momentu gana dar tolokai nuo mūsų laivo pasirodė kažin kokia didžiulė tvirtovė su daugybe bokštų ir žiburių. Mudu iš pradžios manėva ten esant Amerikos laisvės paminklą, ar kokį rūmą netoli kranto. Būta tačiau ėidelio laivo, kuris neprisiartinęs prie musišchio, pamažėl slinko tolyn, tolyn ir pagalios visiškai išnyko iš mūsų akių.

Oras kiek drėgnas, dangus debesuotas. Visur didelis rūkas, kuris pratarpiais virsta smulkiu lietumi ir vilgo laivo grindis bei keleivių drabužius. Nedaug kas tačiau lietaus paiso. Visi sudėstę savo daiktus, dabar tik laukia, kada pamatys New York'o dangoraižius. Viešai iškabintas skelbimas, kad laivas 11 val. baigia savo kelionę.

Apie 9 val. tolumoje iš pradžių tik pro žiūronus, vėlau ir paprastai akiai pasirodė įmatomi aukštųjų New York'o rūmų kontūrai. Jūrose vis dažniau ir dažniau sutikdavome mažesnių ir didesnių laivų. Pagalios pasirodė ir jūreivių ištikimiausi draugai — jūrų pempės bei žuvėdros. Tolumoje buvo matyti jų kelios belakstančios, bet prie mūsų kažkodėl nelėkė. Ar baisu joms buvo susitikti su tokiu milžinu, judančiu miestu, kuriame juda mirga gyva bala gyvūnų, kuriuos mes žmonėmis vadiname, o jos — dievai žino, kaip vadina? Ar jos nesitikėjo nieko gero pelnyti iš mūsų? Tik tiek, kad nesiskubino artintis prie mūsų.

Stovėdamas laivo gale aš ilgai sekiau jų skraidymą. Įdomu, mat, buvo, argi jos nesusigundins lėkti arčiau į mus? Ilgą laiką rodėsi, kad jos visiškai mūsų ne-

paiso. Po kurio laiko tačiau neiškentė — susigundė. Viena iš jų — didelė ruda žuvėdra, angliškai vadinama: seaswallow, atsiskyrė nuo viso pulko ir, darydama lankus, pasileido ant mūsų. Netrukus pasėkė šios pavyzdžiu ir kitos.

Tuo tarpu mūsų nūlžinas pradėjo lėtinti savo bėgį. Vadinasi, artinamės jau į krantą, į Amerikos krantą... Visų nušvito veidai džiaugsmo šviesa. Kiekvienas dabar užsimiršo pats apie save, o paskendo visu savo asmeniui nuolat artėjančiame ir vis labiau aiškėjančiame Amerikos krante. Senieji Amerikos gyventojai savo mintimis skrido savųjų tarpe, o naujai atvykstantieji, kurių tarpe ir aš, iš anksto stengėmės atspėti būsimąjį "rojaus" malonumus ir įtempę akis laukėme, kad tik greičiau jį išvystumėme...

Pagalios.

Du ar trys maži laivukai su Amerikos Jungtinių Valstijų vėliavėlėmis prisartino prie mūsų milžino ir įlydėjo į uostą. Sako, kad tuo pat kartu jie padarė jam reviziją, ar neatvežęs tokių draustinių dalykų, ypač spiritinių, kurie Amerikoje labai yra draudžiami.

Prisiyręs prie kranto, mūsų laivas sustojo. Visi puolėsi prie laivo ir kas kuo turėdamas sveikinasi su atvykusiais krante mūsų pasitikti. Į orą pakilo visas debesis skepetaičių, skribėlių, rankų... Visi mojavo, šaukė, sveikino...

Dabar visų rūpestis, kad kuo greičiau pasprukti iš laivo. Ne taip greit tačiau tasai troškimas bus įvykintas. Pirmiau, negu keno koja palytės "Laimės šalies" sauzemį, reikės dar būti perkoštam per tankų, net labai tankų Amerikos valdininkų "koštuvų." Todėl kiekvienas, rengdamasis apleisti laivą, žiūri savo dokumentų, ar visi jie tvarkoje. Šiuo atžvilgiu daug ramesni Amerikos piliečiai — jie tikri, kad juos įsileis, o šiaip kiti ke-

leiviai pilni baimės ir abejonių. Nebuvau tikras ir aš, nes Kaune Amerikos konsulato valdininkai neužtikrino manęs, kad tikrai būsiu įleistas į Ameriką. Jie tik pasakė, kad galutinai išspręs visą reikalą New York'e. Su tokiais žodžiais išleistas iš Lietuvos, kas gali būti tikras, kad Amerikos valdininkai nesuras kokių kliūčių mano dokumentuose ir nelieps grįžti atgal į Lietuvą, kaip tat daugeliui padaro?

T. Kudirka, turėdamas Amerikos piliiečio pasą, visiškai šiuo dalyku sau galvos nekvaršino. Ramino ir mane. — Amerikos vyriausybė, girdi, ne tokia baisi, kaip apie ją pasakoja, įvažiuoja tūkstančiai, dažnai net be jokių dokumentų, įvažiuosi ir tu...

Po kurio laiko pasirodė laive Amerikos Komisija patikrinti keleivių pasams, sveikatai ir kitoms atlikti formalybėms.

Šventųjų Metų Atidarymas Romoje

Po iškilmingo rašto paskelbimo, Šv. Tėvas paskyrė iš savo kardinolų ir šiaip žymių žmonių tam tikrą komitetą, kuris rūpiatūsi Šventųjų Metų iškilmių paruošimu. Komitetas dažnai posėdžiavo, svars tē, galvojo kaip greičiau ir įspūdingiau iškilmes paruošus. Romos laikraščiai kiekvieną dieną rašė apie naujus iškilmių pajvairinimus. Suprantama, visi tie pajvairinimai turėjo būti Šv. Tėvo užtvirtinti ir Jo vardu viešai paskelbti. Tiesa, kai kurios Šventųjų Metų iškilmių dalys kaip pav., Šventųjų durų atidarymas, atlaidų skelbimas yra nuo amžių užsilikusios ir jų Bažnyčia nekeičia, bet kiekvienišventie ji Metai, kurių Bažnyčia jau daug pergyveno, turi šį tą naujo ir savotiško. Šių Šv. Metų iškilmės visą savo įvairumą deda į Išganytojo kančią ir mirtį. Todėl buvo paskelbta, kad Šventasis Tėvas balandžio 1 d. vakare apšvies tam tikrų bangų pagalba kryžių esantį nuo Romos už kelių kilometrų. Balandžio 6 d. Šv. Tėvas pats lankys viešai Šv. Petro bazilikoje Švenčiausiąjį Sakramentą ir valandą klūpos prie Išganytojo kojų atmindamas tokiu būdu Kristaus kruviną prakaitavimą Alyvų darželyje. Šią adoracijos valandą Šv. Tėvas ragino visus pasaulio katalikus kartu su Juo garbinti Švenčiausiąjį Sakramentą. Komitetas stengėsi visą laiką visur skelbti Šventuosius Metus, aiškinti,

tiesiog kalte įkalti žmonėms, kad kuo daugiausia sielų jų vaisiais pasinaudotų. Pas kutinėmis dienomis buvo visur išlipinti atsišaukimai, plakatai, paveikslai vaizduoją kryžių.

Įspūdingas Šventųjų Metų kvieslys buvo Romos bažnyčių varpai, kurie ko vo 30 į 31 dieną naktį primą valandą galingai užgaudė žadindami iš miego gyventojus. Bendrai, paskutinėmis prieš atidarymą dienomis Romoje jautėsi daug didesnis judėjimas. Svetimšalių privažiavo tūkstančiais, ištisos gatvės, ypač apie geležinkelio stotis, būdavo jais pripildytos. Nebereikalo į Šv. Petro baziliką, kuri talpina apie 70 tūkstančių žmonių, bilietų nebeužteko. Daugelis turėjo pasitenkinti tik Šv. Petro aikštėje.

Šv. Petro bazilikoje.

Šiais metais Išganytojo Kančios sekmdienis švenčiamas balandžio 2 d. Paskutinį prieš Kančios savaitę šeštalienį jau nuo vidudienio (nuo pirmųjų mišparų) visose bažnyčiose paveikslai, kryžiai apgaubiami mėlynos spalvos skarelėmis ženklan, kad jau prasidėjo Išganytojo kančios minėjimas. Šiame tad šeštadienyje Šventasis Tėvas Šv. Petro bazilikoje iškilmingai pradėjo Šventuosius Metus, o nuo balandžio 2 d. 12 v. nakties prasidėjo Jubiliejiniai atlaidai.

MŪSŲ DARBAI

CHIGAGO, Ill. — Veikli Aušros Vartų parapijos Kolegijos Rėmėjų 19 kp. savo mėnesinius susirinkimus laiko mėnesio pirmame sekmadienyje tuojaus po Sumos parapijos mokykloje. Tad pirmame sekmadienyje šio mėnesio skaitlingai nariai susirinkę pirmiausiai susirūpino savo dvasinio vado, kun. L. Draugelio, išleistuvėmis į Romą. Vienbalsiai nutarta surengti birželio mėnesio 4 d. nepaprastąjį išleistuvių susirinkimą, į kurį dvasios vadas užprašytas pribūti su atsisveikinimo žodeliu.

Šio nepaprastojo susirinkimo rengimo komisijon pakviesti: A. Radzevičius, V. Radomskienė, M. Rinkevičiūtė, M. Stumbrienė ir E. Danikauskienė. Šiai komisijai pavesta atsilaankyti Chicagos Apskrities Kolegijos Rėmėjų skyrių atstovų ir darbuotojų būsenčiame Aušros Vartuose šio mėn. 17 d. eiliniame susirinkime tuojaus po gegužinių pamaldų, trečiądienio vakare valandą 8:00, kad visų skyrių atstovus pakviesti dalyvauti kun. L. Draugelio išleistuvėse.

Šį kartą neatvykus į susirinkimą skyriaus valdybos pirmininkui Antanui Grybui, susirinkimo išrinktas Andrius Radzevičius atsilankyti pas pirmininką ir pareikšti jam skyriaus vardu užuojautą dėliai jo motinėls Magdalenos Grybienės mirties Lietuvoje, nes jisai, kaip geras ir rūpestingas sūnus tąja liudna žinia likosi be galo prislėgtas ir net sveikatoje labai sumenkėjo.

Šiams susirinkime į anžinuosius Kolegijos rėmėjus įstojo Veronika Radomskienė, našlė po mirusiojo pereitais metais a. a. Antano Radomskio ir gi didelio Marijonų Kolegijos geradarijo ir buvusio garbės nario West Sidėje, Chicago, Ill.

Susirinkimas baigtas malda.

Susirinkimo raštininkas.

P. S. Antanas Grybas iš Šv. Antano ligoninės geg. 8 d. gryžo namo — jaučiasi labai nuvargęs.

VISŲ DOMEI

Marijonų Kolegijos Apskrities mėnesinis susirinkimas bus Aušros Vartų parapijos mokykloje gegužio mėnesio 17 d., trečiadienyje tuojaus po gegužinių pamaldų 8:00 val. vakare. Šiame susirinkime dvasios vadas kun. L. Draugelis prieš vyktant į Romą pasakys paskutinį atsisveikinimo žodį ir įteiks susirinkimui patvirtinti prie septintojo Kolegijos Rėmėjų seimo rugsėjo 17 d. pasiruošimo sumanymus bei plenus.

Prašome visų Kolegijos Geradarių, o ypač skyrių Valdybų bei atstovų gaušingai šiame susirinkime dalyvauti.

Kolegijos Reikalų Vedėjas.

MANCHESTER, Conn. — L. K. M. Sąjungos 57 kuopa Motinų pagerbimo dienoje Marijonų Vienulyne užprašė atlaikyti iškilmingas šv. Mišias inteneija visų narių sveikatos.

Marijona Karpuskienė.

P. S. Šv. Mišias Motinų dienoje atlaikė kun. L. Draugelis, M. I. C.

Kolegijos Rėmėjai:

B. Bagdonienė, Melrose Park, Ill. . .	3.00
P. Šakėnas, Melrose Park, Ill.	3.00
P. Kalnys, Chicago, Ill.	1.00
R. Kavaliauskienė, New Britain, . .	3.00
Z. Paulauskas, Pittsburgh, Pa.	3.00
Ip. Baronas, Lawrence, Mass.	3.00
P. Puišienė, Lawrence, Mass.	3.00
Marijona Stašytė,	100.00
J. Dzekevičius, Providence, R. I. . .	5.00
Marijona Mockevičiūtė, Brooklyn, . .	5.00
P. Daugelevičius, Brockton, Mass. .	3.00

(Bus daugiau).

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Rėmėjams už aukas. *Kol. Rėm. Centras*

KUN. F. KUDIRKOS DIENYNAS

KUN. F. KUDIRKOS DIENYNAS

Šv. Mykolo parapija, 1644 Wabansia Ave., Chicago, Ill., 1914 metai.

Sausio 3 d. padaryta sutartis atidaryti parapijos pradinę mokyklą, kurioje apsiėmė kun. J. Kazakas dėstyti katekizmą ir lietuvių kalbą. Kitiems dalykams mokyti susitarta su mokytoja Marijona Virbiliute, kuri savo pareigas pradėjo eiti sausio 5 d., 1914 m. Iš pirmos mokslo dienos mokyklon pribuvo 25 mokiniai.

Sausio 25 d. parapijos mokykloje buvo įsteigtos draugijos: bernaičiams — Šv. Jono Apaštalo Evangelisto ir mergaitėms — Švč. Panelės Marijos vardu.

Sausio 26 d. kun. Kazakas su mokyklos mokytojais pradėjo suaugusiems vakarinius kursus.

Vasario 2 d. Šv. Mykolo bažnyčioje buvo priimtas į Marijonų Kongregaciją Liudvikas Navickas.

Vasario 8 d. įvyko šv. Pranciškaus vietinių tretininkų kuopos įsteigimas. Viso radosi pasauliečių narių 20.

Vasaria 20 d. pirmu kart įvyko mokyklą lankančių bernaičių ir mergaičių parapijos svetainėje koncertas.

Vasario 28 d. Jonas Šliteris padavė prašymą priimti jį į Marijonų Kongregacijos naujokyną.

Kovo 5 d. dėliai nesveikatos atleistas nuog namų ruošos pareigų Liudvikas Navickas.

Kovo mėn. keturis gavėnios sekmadienius kun. Kudirka Dievo Apvaizdos bažnyčioje sakė pamokslus.

Chicagos Arkivyskupo leidimas duoti žmonėms švč. Sakramentu palaiminimą šv. Mykolo bažnyčioje, Tėvui Kudirkai pasakius pamokslą panaudotas buvo gavėnios šeštame sekmadienyje vakare val. 7:30.

Kovo 8—10 dd. šv. Mykolo bažnyčio-

je buvo keturdešimtės atlaidai, kuriuose lankėsi daug aplinkinių parapijų kunigų.

Kovo 14—18 dd. kun. Kudirka davė Waukegan, Ill. šv. rekolekcijas.

Kovo 22 d. Šv. Mykolo parapijoje baigusiems pradinės mokyklas įsteigta šv. Aloyzo draugija ir suaugusiems šv. Kazimiero. Abiejų draugijų įstatų pagrindais veikimas grynai katalikiškas ir bendras su savo dvasios vadais.

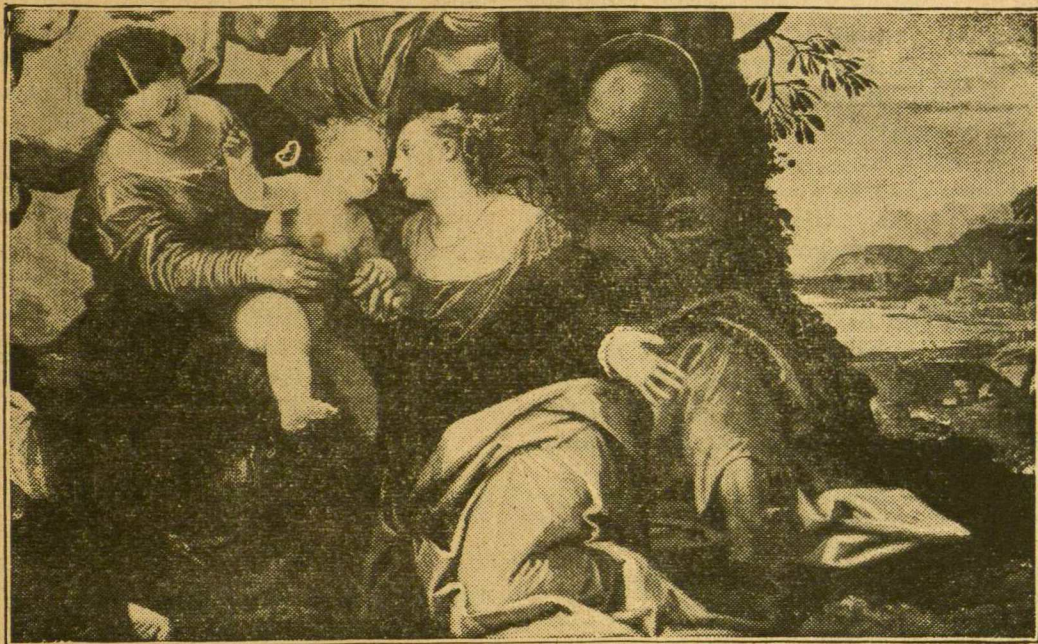
Kovo 29 d. kun. Kudirka sakė pamokslą ir pašventino šv. Mykolo Arkan-gelo Draugijos vėliavą.

AMERIKOS LIET. ŽINIOS

AURORA, Ill. — Katalikiškųjų laikraščių platinimo reikalais iš Chicago, Ill. nuvykau į Aurorą, kur radau gerų žmonių ir jiems padedant po namus besilankydamas rinkau prenumeratą. Kai kurie net nežinojo, kad Amerikoje randasi lietuvių katalikiškųjų laikraščių. Mat, vargšai, neturėdami savo lietuviškos katalikiškos bažnyčios iš niekur nesusilaukia paaiškinimų. Kuomet pas juos atsilanko laisvamaniai platintojai lietuviškųjų raštų, tai visuomet jiems aiškina, kad geresnių už siūlomus Amerikoje nėra; o kuomet ėmėjas dar pasiteiriauja, ar tai katalikiškas laikraštis, tai visuomet guna atsakymą, kad tai yra tikrai vienintėlis katalikiškas laikraštis ir taip nesąmoningas mažamokslis neatskiria katalikų spaudos nuog bedievių ir socialistų. *V. Gaižauskas.*

CHICAGO, Ill. — Už savaitės, gegužės 27 d. pats prezidentas Rooseveltas atvyks Chicagon, kad asmeniškai atidaryti Chicagos šimtmečio pažangos parodą, kuri jau išstaisyta Michigano paežere ir traukiasi ilgio net per keturias miles. Parodos įvairumas ir turtingumas be galo didelis, nes ji apima visas žmonijos gy-

veinmo sritis; neaplenkiant ir kilniausių pavyzdį "Laivo" skaitytojams paduodame. dvasinio meno kurinių iš kurių nors vieną me.

GARSUS PAVEIKSLAS CHICAGOS PARODOJ

SCHENECTADY, N. Y. — Čia yra nedidukė lietuvių parapija, kurioje klebonauja kun. J. Strimaitis. Pirmą gegužės mėnesio savaitę buvo šv. Misijos, kurias davė Marijonas misijonierius kun. A. Petrauskas. Kasdien rytais ir vakarais prisirinkdavo artipilnio bažnytėlė pamaldžių žmonių. Užbaigta geg. 7 d. tikrai buvo iškilminga.

Netoli nuo Schenectady kalnuose randasi gilus 156 pėdų požemys, į kurį nusileidus upe laiveliais važinėjama.

Saratoga miestelyje yra mineraliniai šaltiniai ir ten būna arklių lenktynės.

Battle Field's garsioje Kostiuškos kautynių už Amerikos laisvę vietoje randasi gražus pastatytas kovotojams paminklas.

CHICAGO, Ill. — Chicagos lietuviai turi gerai įrengtą "Vytauto" parką, ku-

riom visos parapijos naudojasi išvažiavimams bei piknikams.

Ankstybame pavasaryje ir vėlybame rudenyje, kuomet parapijų išvažiavimų aebūna, gerieji "Vytauto" parko šeimininkai leidžia juomi pasinaudoti kilnių tikslų idėjinėms katalikų draugijoms, kurių tarpe jau nekartą pasinaudojo mūsų kolegijos rėmėjai, kurie ir šiuo žygiu šio mėnesio pirmąjį sekmadienį netikėtai turėjo malonią šių metų pirmąją gegužinę vardu sezoninis "Vytauto" parko atidarymas. Pavasaris lietingas ir šaltas. Gegužinės rengimo komisija su baime žiūrėjo į šį pavestą jiemis gegužės 7 d. ankstybo išvažiavimo parengimo darbą. Kasdien ūkana, dažnai lija ir net sekmadienio rytą per miglas nesimatė saulutės ir tik vidudienį pralbaivėjo ir pasirodė saulutė, kurios dėliai gegužinė netikėtai gerai

pavyko.

“Vytauto” parko malonus šeiminkas B. Jovaišas vaišems turėjo parengęs skanaus “Prima” alučio, kurio bosai gamintojai net patys atvyko pasisvečiuoti pas jį ir parku pasigerėti. Prie baro pasidarbavo J. Krušas ir J. Šambaras.

Iš Marquette parko prakalbomis pasižymėjo graborius J. Bagdonas, stipruolis ristikas J. Bancevičius, laikrodžių parduėjas p. Andreliunas ir Federacijos darbuotojas B. Nenartonis.

Brighton parką atstovavo žymus biznierių A. Tebelškis su Gubistais ir skaitlingais jų kaimynais klaipeidiečiais nuo Californijos ir 43 gatvės. Mykolas Bendzinas gerą biznį padarė su Rūtos saldainiais.

Puikų restoraną papuošė vestsaidietės šeiminkės: I. Šiaulienė, E. Počienė, M. Laucaitienė ir šeiminkai abu J. Povylašai, Longinas Jusevičius ir P. Černauskas.

Prisidėjo Town of Lake biznierių duonos kepėjai Paviriūnai ir Urbeliai. Jų kepyklų duona įvairių rūšių — balta, juoda piknikieriams labai tiko, latviškos duonos net pritrūko.

Iš Roselando atvyko pikniką paremti Antanas Žilius su arkliais, kurie vaikams — tikras džiaugšmas.

Iš Cicero A. J. Janušauskas vengro uniforma pasipuošęs gegužinėje puikiausiai pasirodė, nes atkeliavo su garsiais muzikantais, kurie ir jaunimą pašokino ir senius palinksmo.

Nepaisant ankstybo laiko — gegužinė buvo graži! “Vytauto” parkas — tinkamiausia tam vieta!

Vladislovas.

KLAUSIMAI IR ATSAKYM.

KLAUSIMAS. Ar yra kokios priežastys, dėl kurių kunigas gali neduoti penitentui išrišimo?

Vikt.

ATSAKYMAS. Yra. Kunigas gali ne duoti ir dažniausiai neduoda penitentui išrišimo, kuomet jis neparodo užtektingų nusiteikimų arba nebeturi užtektingo pasirėngimo išrišimą iš nuodėmės priimti ir savo klaidą pataisyti.

Jei vagis nesutinka gražinti pavogtų daiktų, jei ištvirkėlis nesutiks iš savo namų atitolinti ištvirkėlę arba pats iš ten nepasitrauks, jei kerštininkas neatsisakys nuo keršto savo artimui ir panašiai, tai tokiems kunigas neduoda išrišimo.

Gali kunigas ir dėl nekurių kitokių priežasčių išrišimo neduoti arba jį atidėti tolesniam laikui.

KLAUSYMAS. Ar tas, kuris apsidea su protestante turi pareigą mokėti mokesť už dispensą?

Jaunuolis.

ATSAKYMAS. Žinoma, kad turi pareigą mokėti, tik ne už pačią dispensą, bet už visas išlaidas ir reikalus, su kuriais dispensos gavimas surištas.

Katalikams Bažnyčia aiškiai draudžia apsivesti su protestantėmis, nes tokios maišytos moterystės neša didelę pragaištį sieloms. Jei kuris katalikas ar katalikė sukvailioję rišasi su protestantų tikėjimo asmenimis, tai jų moterystė negali būti gera ir tikra, jei jie negautų katalikų Vyskupo dispensos ir nesusituoktų prie katalikų kunigo.

Taigi toki katalikai, išsilauždami iš po Bažnyčios įstatymų, bei drausmės, daro daug, visiškai nereikalingo, vargo ir darbo. Vyskupas privalo gauti teisių dispensuoti iš Šv. Tėvo arba jo patvirtintos Bažnyčios Kongregacijos; kunigas, į kurį kreipiasi toki iškrypę katalikai ieško dispensos iš Vyskupo. Vyskupas panašioms reikalams priverstas laikyti savo raštinėje tam tikrą kunigą, kuris panašius dalykus aprūpintų.

Taigi apmokėti tam tikroms blankoms, rašinėjimams, kunigo išlaikymui ir

ir imama tas mokestis.

Tat kunigas, į kurį kreipiasi asmenys, kurie stoja maišyton moterystėn, paimtą mokestį ir pasiuočia Vyskupo raštinėn. Kuomet asmenys, stoja maišyton moterystėn, yra visiškai beturčiai, tai ir dispensą gauna dovanai.

KATALIKŲ PASAULY

+ NEW YORK. — Čia įsteigė taip vadinamas Centralinis Alumnų Susivienijimas. Jį sudaro katalikai vyrai baigę koją nors universitetą arba kolegiją. Organizacijos tikslas yra tikėjimo, mokslo ir labdarybės platinimas. Centre randasi knygynas 30,000 tomų katalikiškų knygų, kuriomis naudojasi nariai.

+ PARYŽIUS. — Katarina Laboure, kuriai šv. Panelė apsireiškė ir liepė įsteigti ir praplatinti Stebūklingąjį Medalių, paskelbta bus palaimintąja gegužės 28 d. Nesenai jos kūnas buvo atkastas kanoniškam apžiūrėjimui. Kūnas buvo rastas nesupuvęs. Ypatingai rankos, kurias Katarina buvo uždėjusi ant šv. Panelės kelių paimti Medalių, atrodė gyvos ir buvo baltai raudonos, gyvos odos spalvos.

+ TAUTON, Mass. — Vyskupas J. E. Cassidy, Fall River diecezijos pagelbininkas - vyskupas, buvo skaudžiai sužeistas kai automobilius, kuriuomi jis važiuvo susitrenkė su borsu, perlaužė tvorą, nupuolė nuo aukšto pylimo ir apvirto. Vyskupas sveiksta.

+ CHICAGO, Ill. — Kai tik Janet Marskaitė 4 metų, pabaigė giedoti solo Velykų rytą North Shore Nondenominational bažnyčioje, jos tėvas, Morer A. Marsh, krito negyvas. Priežastis mirties — širdies liga.

+ PARYŽIUS. — Tarptautinis seimas viso pasaulio katalikų slaugių bus šiemet Lourdes, Prancūzijoje.

+ MILWAUKEE, Wis. — Preziden-

tas Rooseveltas atsiuntė padėkos laišką šv. Juozapo mokyklos mokiniams už jų maldas jo intencijai atkalbėtas.

+ PROVIDENCE, R. I. — Rhode Island Valstybinė Kolegija ir jos prezidentas pakvietė Providence diecezijos Vyskupą W. A. Hickey prakalbėti į jų studentus. Vyskupas kalbėjo į 1,000 susirinkusiųjų ir po to viešėjo pas kolegijos viršininkus.

+ LONDONAS, Anglija. — W. H. Thomas, M. A., 15 m. buvęs anglikonų (episkopalų) ministru, tapo priimtas į Katalikų Bažnyčią.

+ SAVOY, Prancūzija. — Dom Jeanin, O. S. B., bažnytinio Gregorinio giedojimo žymiausias žinovas neseniai mirė. Daugiausia per jo pastangas bažnytinio giedojimo meniškas brangumas buvo viso pasaulio pripažintas ir dabar yra mokomas daugelyje universitetų.

LIETUVOS ŽINIOS

PALANGA. — Velykų antrą dieną balandžio 17 d. mirė Palangos altarijoje 75 metų sulaukęs kun. Kaz. Prapuolenis, Mohilevo garbės kanauninkas. Kun. Prapuolenis gimė 1858 m. kovo 2 d. Lauckaimyje, Naumiesčio (Šakių) aps. Mokėsi Marijampolės gimnazijoje, Varšuvos ir Petrapilio kunigų seminarijose ir baigęs kunigų akademiją Petrapily, išvestas 1885 metais į kunigus, liko ten pat tarnauti arkivyskupo raštinėje po 19 metų gavęs iš rusų valdžios pensijos po 200 rublių mėnesiui, 1904 m. grįžo iš Rusijos gyventi į Seinus, kur dalyvavo tų laikų lietuvių darbuose šviesti liaudį, kelti jos tautišką susipratimą. Paskui persikėlė į Kauną; iš čia rusų valdžia jį paragino važiuoti į Romą ir būti šv. Stanislovo bažnyčios rektorium, kur lig to laiko rektoriatu Astromovas, rusas — katalikas. Atėjo didysis karas, bolševikų Rusija nepirpažino

A. a. Kan. K. Prapuolenis Romon atvykus Kun. Dr. V. Bartuš-
kai pas Popiežių "Lietuvių Dienos" reikalais.

caro pensionierių, lenkai atėmė šv. Stanislovo bažnyčią, kan. Prapuolenis grįžo į nepriklausomą Lietuvą, kuri seną savo veikėją pasistengė tuoj aprūpinti darbu ir uždarbiu, pavedusi jam prie vidaus reikalų ministerijos tikybinių dalykų žiūrėti. Čia patarnavęs trejus metus, gavo lietuvišką pensiją ir ją naudojosi ligi mirties.

Dieve, duok jam amžiną atsilsį. Jisai iškilmingai palaidotas Palangoje balandžio 20 d. Iš Telšių laidotuvėse dalyvavo kancleris kun. prel. Kuodis.

TELŠIAI. — Telšių lietuviai verslininkai prie Germanto ežero stato vasarnamį.

— Telšiuose rengiamas rašalo fabrikas.